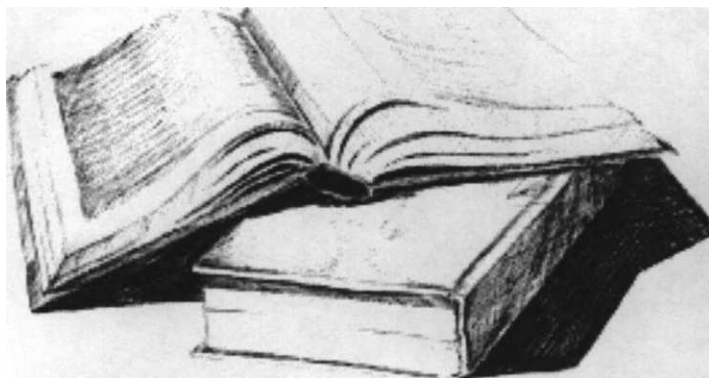


Непомічений скарб



«Читайте! Нехай у вашому житті не буде жодного дня, коли б ви ш прочитали хоча б сторінці з нової книги»

К. Паустовский

Тиша. Спокій. На полицях стоять книжки. Що вони відчують? Чим занепокоєні? Молоде покоління спілкується між собою, розказують один одному про недавні подорожі. Хто скаржиться на свою долю, що, мовляв, їхній зміст і породжує саме нещастя, а інші – пишаються своєю популярністю. Старше покоління все більше часу проводить на відпочинку, проте рідко, але мітко, все таки, виходить на прогулянки разом зі своїми тимчасовими товаришами...

«Все тече - все змінюється», - любить говорити словами Геракліта одна зі старожилок бібліотеки. «Без минулого немає майбутнього», - повторює вона. Їй завжди вдається прорахувати все на два кроки вперед, а інакше і не може бути.

Як і колись - незамінна - навчає новоприбулих дітей - книжечок доброти, розуму, чесності, які їм так знадобляться у подальшому існуванні. Але не всі на роздоріжжі життя виберуть правильний шлях свого буття. Ї тільки найвідданішим, найдостойнішим, тим, хто найбільше цього заслужив, відкриється таємниця знань. Деякі на її пошуки приносять у жертву найдорогоцінніше, що нього є - життя, шукають таїну свого щастя на дні найглибших западин і вершинах найвищих гір. А, всього-на-всього, потрібно зазирнути не так далеко - у забутий Богом і людьми закуток бібліотеки чи архіву, де лежить і чекає свого часу квітуча феєрія барв світової літератури, золотий скарб народної мудрості, до наших пір не досліджений і не вивчений.

*Войтків Оксана - студентка III курсу
філологічного факультету групи УФ - 32*